

മുൻകാലം വചന വിച്ചിത്രം മുൻകാലം എഴം തൊയര്

ലുക്കോ 13,22-30

“രക്ഷശയകുറിച്ച് ചോദിക്കുഞ്ചും കർത്താവ് പറയുന്നത്;
“ഇടുക്കിയ വാതിലിലൂടെ (പ്രവേശിക്കുവാൻ പരിശോധിക്കുവിൻ” എന്നാണ്.
കാരണം, വിശാലായ വഴികൾ അഞ്ചു സുവാദമാക്കുമ്പോൾ
മക്ഷാസ്ഥാനത്ത് റിന് ആതിവിദ്യുത്തിലുമായിരിക്കും!

കർത്താവ് പറയുന്നത്:
“മുൻപുന്മാരാകുന്ന
പിന്തുമാരാ കുറിച്ച്
ഹത്യയും ദിച്ച്
“പിന്തുമാരാകുന്ന
മുൻപുന്മാരാ
കുറിച്ചുമാണ്...

പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും പറിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു ജനുസലമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്നു. ഈ സമയം രുവുൻ വന്നു ക്രിസ്തുവിനോട് ചോദിക്കുകയാണ്;

“കർത്താവേ, രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമാണോ?”

മർത്തയെപ്പാലെ പലവിധ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിരുന്ന അവൾ മനോഭാവം സ്വന്നം രക്ഷയെ കുറിച്ചുണ്ട്. മിച്ച്, എത്രപേരും രക്ഷ പ്രാപിക്കും എന്നുള്ളതാണ്. ചോദ്യം ശരിയല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉത്തരവും ശരിയായല്ല ക്രിസ്തു പറയുന്നത്. അപ്പനെകുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നോൾ അമുലയെകുറിച്ച് ഉത്തരം പറയുന്നതുപേശാലെ “കർത്താവേ, രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമാണോ?” എന്നു ചോദിക്കുന്നോൾ “രക്ഷ പ്രാപിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളുകുറിച്ചാണ്” ക്രിസ്തു സംബന്ധിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തു അവനോട് പറയുകയാണ്;

“ഈടുങ്ങിയ വാതിലിലൂടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ പരിശോധിക്കുവിൻ.”

രക്ഷയാണോ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? എക്കിൽ, പരുപരുത്തതും ക്ലേശങ്ങൾ നിന്നെന്നതുമായ വഴികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. കാരണം, വിശാലവും സഖ്യാരയോഗ്യവുമായ വഴികൾ നിബന്ധിപ്പിച്ചു ലക്ഷ്യങ്ങളെ തിരിച്ച് കളയാനുള്ള സാധ്യതകൾ എന്നോടു കൂടിയാണ്. അതിനാൽ, ഈടുങ്ങിയ വഴികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുക.

ഒപ്പ്, ഈടുങ്ങിയ വഴികളിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നോൾ നീ നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അധികമായി ദേവതയിൽ ആശ്രയിക്കും. കാരണം, നിബന്ധിപ്പിച്ച ജീവിതത്തിന്റെ സഹനങ്ങളും സകടങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളുമാകുന്ന പുഴ നീനി കടക്കാണമെങ്കിൽ നിബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്നോൾ അധികമായി ദേവതയിൽ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രകതിജീവി തിലേയക്ക് നോക്കിയാൽ ഈ എത്രയേ സത്യമാണ്. ജീവിതത്തിൽ സകടങ്ങളും സഹനങ്ങളും വന്നശോൾ മാത്രമാണ് ദേവതയെ വിശ്വാസിക്കുന്നത്. സദോഷങ്ങൾ വന്നശോൾ ദേവതയെ ഓർക്കുകയും ദേവതയോട് നന്നി പറയുകയും ചെയ്തത് വളരെ വിരളമാണ്. എക്കിൽ, രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ യാത്ര ചെയ്യേണ്ട വഴി ഈടുങ്ങിയ വഴികളാണ്.

“അരെരകിലും എന്ന അനുഗമിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നകിൽ അവൻ തന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ച് തന്റെ കുറിശുമെടുത്ത് എന്ന അനുഗമിക്കേണ്ട്” (മത്താ 16,24).

രക്ഷ എന്നത് ദേവതയെ കുട്ട് പിടിച്ച് സ്വന്നമാക്കേണ്ട യാമാർത്ഥമാണ്. രക്ഷയെ കുറിച്ച് പറിപ്പിക്കുന്നോൾ കർത്താവ് പറയുന്ന എറ്റവും ശക്തമായ പചനം ഇപ്പകാരമാണ്;

“കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും വടക്കുനിന്നും തെക്കുനിന്നും ജനങ്ങൾ വന്നു ദേവവാജ്യതയിൽ വിരുന്നിരിക്കും. അശോൾ, മുൻപൻമാരാകുന്ന പിൻപൻമാരും പിൻപൻമാരാകുന്ന മുൻപൻമാരും ഉണ്ടായിരിക്കും” (ലുക്കാ 13,29-30).

യഹുദപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് ഭൂമിയുടെ അച്ചുതങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് ജറുസലേമിലാണ്. അതായത് ഭൂമിയുടെ 'സെറ്റിൽ പോയറ്റ്' ജറുസലേം ആണ്. ജറുസലേമിലാണ് ധനുഷൻ കൂട്ടം കൂട്ടമായി വസിക്കുന്നത്. ധനുഷൻ വലിയ പ്രതീകശ, "തങ്ങൾ മാത്രമാണ് രക്ഷിക്കാശടക്ക" എന്നുള്ളതായിരുന്നു. പക്ഷെ, കർത്താവ് അവരുടെ പ്രതീകശയ തകിടം മറിക്കുകയാണ്. കർത്താവ് പായുകയാണ്, ജറുസലേമിന്റെ കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും വടക്കുനിന്നും തെക്കുനിന്നും ജനങ്ങൾ വന്ന് ദൈവരാജ്യത്തിൽ പിരുന്നിനിരക്കും. പക്ഷെ, നിങ്ങൾ മാത്രം രക്ഷിക്കാശടക്കം, മറുള്ളവർ ശിക്ഷിക്കാശടക്കം" എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, ധനമാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾ മാത്രം ശിക്ഷിക്കാശടക്കയും മറുള്ളവർലേഖിപ്പം രക്ഷിക്കാശടക്കയും ചെയ്യും. ഇതിനെ സുചിപ്പിക്കാനാണ് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നത്;

"അശോൾ, മുൻപൻമാരാകുന്ന പിൻപൻമാരും പിൻപൻമാരാകുന്ന മുൻപൻമാരും ഉണ്ടായിരിക്കു" (ലുക്കാ 13,30).

രക്ഷ ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമായ രക്ഷയെ സ്വന്തമാകാൻ ദൈവത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുക. കരിക്കട കനലിനോട് ചേർന്ന് നിന്ന് തെളിച്ചും സ്വന്തമാകുന്നതുണ്ടോലെ ദൈവത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നവർ ദൈവികപ്രഭാവം സ്വന്തമാക്കും. അവർ പ്രകാശത്താൻ പുരിതരാകും. അതുവഴിയായ് രക്ഷയും സ്വന്തമാക്കും.

മനുഷ്യർ ചിന്തക്കേണ്ടത്, "മറുള്ളവരുടെ രക്ഷയേക്കാൽ അധികമായി സ്വന്തം രക്ഷ ഏങ്കെന്ന കരക്കതമാകാം" എന്നുള്ളതാണ്. ഈന്ന് പലർക്കും വ്യഗ്രതയും താൽപര്യവും സ്വന്തം രക്ഷയേക്കാൾ അധികമായി മറുള്ളവർ രക്ഷാശടുമോ എന്നുള്ളതാണ്. ഈത് അവരോടുള്ള സ്നേഹം കുടുതൽ കൊണ്ടുന്നുമല്ല. മിച്ച്, അവരെ എങ്ങനെ മിച്ച് താഴ്ത്താം എന്ന് ചിന്തക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അലയുന്നവർ തിരിച്ചറിയേണ്ട മുന്ന് ധാമാർത്ഥങ്ങൾ കുറിക്കുന്നു. ഇത്തീടു നടന്ന മുന്നു സംഭവങ്ങൾ നമുടെ മനസ്സാക്കിയെ പിടിച്ചുവക്കുന്നതും നാം ഇഷോൾ എങ്ങോട് പോകുന്നു എന്നതിന് വ്യക്തമായ ദിശാവോധം തരുന്നതുമാണ്.

1) ഒരുക്കാലത്ത് 12000 കോടിയുടെ ആസ്തിയുള്ള ബിസ്കിറ്റ് സാമ്രാജ്യത്തിന് ധിപൻ ആയിരുന്ന ബെയ്മൻസ് പുത്രനാൽ ഉപേക്ഷിക്കാശട് ഇന്നൊരു വാടക വീടിൽ അഴിക്കുവക്കയില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നു....

2) കോടിശ്വരിയായ ഒരു വനിത തണ്ട് മുംബെന്തിലുള്ള മൺമിന്റിന്തിൽ മരിച്ച അധികികൂടമായി മാറിയത് ഒരു വർഷമായി ആരും അഭിശീലിപ്പ്. ആ സ്ത്രീയുടെ കോടിശ്വര രായ മകൻ ഒരിക്കൽ പോലും കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷമായി അമ്മയെ വന്നു കാണുകയോ വിളിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല...

3) 2012 ലെ IAS ബാച്ചിൽ ഉന്നത വിജയം കൈവരിച്ച ഒരു ഓഫീസർ കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾ താങ്ങാനാകാതെ ആരുഹത്തെ ചെയ്തു...

ഈ മുന്നു സംഭവങ്ങളും നമുക്ക് നൽകുന്ന സന്ദേശം, മനസ്സും കൈവരിക്കാൻ വേണ്ടി പണ്ടത്തിനും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും അധികാരിത്തിനും അപൂർവ്വമായ ജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് ഉള്ള സന്ദേശമായി അനുഭവിക്കാനുള്ള മാനസിക പക്കത നാം സ്വയാത്മകക്കാണും. നമുക്കുള്ളത് എത്ര കുറച്ചായാലും സന്ദേശത്തോടെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കാനും അതിൽനിന്നും കുറച്ചുകിലിലും അർഹതാശട മറുള്ളവർക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കാനും നാം ശ്രമിക്കാം. മറുള്ളവരുടെ രക്ഷയേക്കാൾ അധികമായി സ്വർഘരാജ്യം സ്വന്തമാകാൻ എനിക്ക് എന്ന് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെന്ന് നാം ചിന്തിക്കാണും.

പണം മാത്രമാണ് എല്ലാം എന്ന് നമ്മുടെ കുട്ടികൾ പറിക്കാൻ ഈ വരുത്. പണത്തിനും പ്രതാപത്തിനും അധികാരിത്തിനും അപ്പുറം, സ്നേഹം, കരുണ, ദയ, കടപാട്, ബന്ധങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മാനവികമുഖ്യങ്ങൾക്ക് വിലയുണ്ടെന്ന് അവർ അറിയണം.

അല്ലെങ്കിൽ, നാളെ അവരുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും നാം എന്നെന്നേക്കുമായി കുറിയോഴിക്കേണ്ടും. മകൾ പണ്ണതിനും പ്രതാപത്തിനും അധികാരത്തിനുമായി നേടോടു ഓടുന്നോൾ, നമ്മൾ അശ്രദ്ധാരായി ചാതുജീവിക്കേണ്ടിവരാം, അല്ലെങ്കിൽ ആരോഗ്യമിയാതെ അനാമപ്രതമായി എവിടെയെങ്കിലും കിടന്നുകാം. മകളെ മനസ്സിലിപ്പിച്ചാൽ അതിന്റെ ആരുത്തെ ഗുണങ്ങളാക്കാക്കൾ അത് പരിശീലിപ്പിച്ച മാതാപി രാക്കൾ തന്നെആയിരിക്കും.

എത്ര തലമുറക്കുള്ളവ സാദിച്ചാലും അതിന്റെപേരിൽ മകൾ അപ്പോടു കടക്കാട് കാണിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നത് വിശ്വാസിത്തം. എന്നാൽ, പട്ടിഞ്ഞിടക്കേണ്ടിവന്നാലും സത്യമേപറയും, നീതിയെപ്പറ്റ് തിക്കു എന്ന മാനവികമുഖ്യാർഹമായി മകളെ പരിശീലിപ്പിക്കുക. അവർ അത് എന്നും ഓർക്കും, നന്ദിയുള്ളവർ ആയിരിക്കും. ഈഞ്ചെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ മറുള്ളവരുടെ രക്ഷയെക്കാൾ അധികമായി സ്വന്തം രക്ഷ സ്വാധ തന്മാക്കുകയാണ്.

രക്ഷയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നോൾ കർത്താവ് പറയുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം;

“വീടുമസ്മാൻ എഴുന്നേറ്റ്, വാതിൽ അടച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിനെ, നിങ്ങൾ പുറതുമിന്ന്, കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കു തുറന്നുത്തരണമേ എന്നു പറഞ്ഞ് വാതിൽക്കാരൻ മുട്ടാൻ തുടങ്ങും. അഫോൾ അവൻ നിങ്ങളോടു പറയും: നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നാണെന്നു താൻ അഭിയുന്നില്ല” (ലുക്കാ 13,25).

ഒരു രാത്രി, യാത്ര കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ച് വരുന്നോൾ വലിയ ഒരു അപകടത്തിൽപ്പെട്ടു. ഇനിയെന്ന് ചെയ്യും... പരസഹായമില്ലാതെ നേനും ചെയ്യാനും സാധിക്കില്ല എന്ന് കരുതി നിൽക്കുന്നോഴാണ് ഒരു സ്നേഹിതനെ കുറിച്ച് ഉർക്കുന്നത്. ഒരു വിധത്തിൽ കഷ്ടപ്പെട്ട എനിവലിഞ്ഞ് അവിടെ ചെന്ന് അവനെ വിളിച്ചുണ്ടത്തുന്നോൾ അവൻ പറയുകയാണ്;

“എനിക്ക് നിങ്ങളെ അഭിയില്ല... അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനും മനസ്സില്ല” എന്ന്. ഈ കേൾക്കുന്ന നമ്മുടെ പ്രധാനവികാരിചാരണങ്ങൾ എന്നൊക്കെയായിരിക്കും. അഫോൾ, നമ്മുക്ക് ഈ വ്യക്തിയുമായുള്ള ബന്ധം കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്ന സാധ്യതകളും സാഹചര്യങ്ങളും സമയത്തിന്റെയും തിരുത്തിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യാവ്യാമിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. അതു തന്നെയാണ് ഇവിടെയും സംഭവിക്കുന്നത്.

“അഫോൾ നിങ്ങൾ പറയും: നിന്നോ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും പാനംചെയ്യുകയും ഞങ്ങളുടെ തത്ത്വവുകളിൽ നീ പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്” (ലുക്കാ 13,26).

ഈ സമയം, അവൻ പറയുകയാണ്;

“നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നാണെന്നു താൻ അഭിയുന്നില്ല. അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എനിൽക്കൂടിനും അകന്നു പോകുവിൻ” (ലുക്കാ 13,27).

സ്വർഘരാജ്യം സ്വപ്നം കണ്ണ് നിൽക്കുന്നോൾ നമ്മുക്ക് ലഭിക്കേണ്ട മറുപടി ഇതായിരിക്കുന്നത്. മറിച്ച്, എന്നെന്നും കാത്തിരിക്കുന്ന സ്വർഘരാജ്യത്തെ സ്വപ്നം കാണാൻ സാധിക്കണം... ആ സ്വർഘരാജ്യത്തെ സ്വന്നമാക്കാൻ അഭ്യാസിക്കണം...

“(പ്രഥാശയിൽ സഭനാഴിക്കുവിൻ;
ദൗഖ്യങ്ങളിൽ സ്വഹനശ്രീലരാജിരിക്കുവിൻ;
പാർശ്വനായിൽ സർവിരത്യക്കുളവായിരിക്കുവിൻ.”

റോമ12,12

ഹാ. ജോബി മേനോൻ
+91 9447777931